

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobce: O. P.**, zastoupen Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem, se sídlem Joštova 4, Brno, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2006, č. j. OAM - 21/VL - 20 - 08 - 2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 2. 2007, č. j. 64 Az 9/2006 - 17,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal včasnou kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu, kterým byla jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta. Žalovaný rozhodnutím č. j. OAM - 21/VL - 20 - 08 - 2006 ze dne 16. 1. 2006 zamítl žádost stěžovatele o udělení azylu podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný své rozhodnutí zdůvodnil tím, že stěžovatel podal žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se nepříznivým důsledkům rozhodnutí o správním vyhoštění z území ČR, ačkoliv mohl požádat o udělení azylu dříve.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 s. ř. s.). Z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že v ní stěžovatel uplatňuje důvody ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický

neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*

2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.

3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.

4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.

b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že důvody, které v průběhu správního řízení uplatnil, jsou podřaditelné pod pojem pronásledování ve smyslu zákona o azylu nebo minimálně pod důvody vztažení překážky vycestování. Dále je přesvědčen, že jeho žádost neměla být zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 2 zákona o azylu, nýbrž o ní mělo být vedeno řádné řízení, a to zejména z důvodu, že v případě nuceného návratu do země původu může být ze strany ukrajinské mafie ohrožen jeho život. Stěžovatel dodává, že v této souvislosti v průběhu pohovoru konaném správním orgánem za účelem zjištění skutečného stavu věci ozřejmil konkrétní důvody, pro které se návratu do země původu obává. Žádné další relevantní argumenty svědčící pro přijatelnost kasační stížnosti nebyly stěžovatelem uplatněny.

Stěžovatel v průběhu správního řízení uvedl, že od roku 1997 dojíždí za prací do České republiky a v listopadu 2003 se rozhodl zde zůstat, jelikož začal mít na Ukrajině problémy v souvislosti s podnikatelskými aktivitami bývalé manželky. Žena si vypůjčila finanční obnos, který posléze nebyla schopna splácet a dluh přešla na svého manžela (stěžovatele). Poté se rozvedli a stěžovatel začal mít potíže s jejími věřiteli, kteří po něm začali dluh vymáhat a vyhrožovat fyzickou likvidací. Žádné kompetentní orgány o pomoc stěžovatel nepožádal, jelikož místní policie, jak uvedl, stála na straně věřitelů. Stěžovatel na území České republiky pobývá již od listopadu 2003 a žádost o udělení azylu podal až 6. 1. 2006, tedy krátce po té, co mu bylo dne 20. 12. 2005 uloženo rozhodnutím Policie ČR správní vyhoštění.

Nejvyšší správní soud neshledává v námitkách kasační stížnosti relevantní argumenty svědčící pro přijatelnost kasační stížnosti a odkazuje na vlastní jednotnou judikaturu. Lze uvést např. rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 7/2003 - 60, dostupný na www.nssoud.cz, kde je konstatováno, že „neuvádí-li žadatel o azyl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., jde o žádost zjevně nedůvodnou, kterou lze zamítnout podle § 16 zákona o azylu při dodržení lhůty uvedené v § 16 odst. 2 tohoto zákona.“

Nejvyšší správní soud dále považuje za vhodné poukázat na rozsudek ze dne 12. 1. 2005, sp. zn. 4 Azs 300/2004, kde konstatuje, že „byla-li žádost o azyl podána až poté, co bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žadatele, a tato žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, nemohou před soudem obstát námitky nesprávného posouzení skutkového stavu věci vztahující se k důvodům udělení azylu.“

Skutečnost, že stěžovatel má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, a že policie v jeho případě neučinila dostatečné kroky není bez dalšího relevantním důvodem pro udělení azylu. Z jednání stěžovatele je zřejmé, že žádost o udělení azylu byla podána za účelem legalizace pobytu v České republice a se snahou vyhnout se neblahým důsledkům správního vyhoštění. Žalovaný není povinen rozhodnout o překážce vycestování, jestliže žádost o azyl byla zamítnuta podle § 16 zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 5 Azs 230/2004 - 45.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu